

ansøgeren til inden en vis frist at udtale sig eller berigtige ansøgningen.

Til § 17.

Denne paragraf vedrører et specielt konflikttilfælde, som fra tid til anden opstår under behandlingen af patentansøgninger, hvor det kan være aktuelt at inddrage domstolene i behandlingen. Der er tale om det tilfælde, at nogen over for patentmyndigheden påstår, at han og ikke ansøgeren er berettiget til opfindelsen. Den pågældende kan f. eks. gøre gældende, at han selv er den virkelige opfinder, og at ansøgeren har fået kendskab til opfindelsen ved misbrug af fortrolige oplysninger, som er udleveret af opfinderen. Endvidere kan det over for den, som ubestridelig er opfinder, gøres gældende, at han i kraft af sin ansættelse har forpligtet sig til, at alle opfindelser, som han gør, skal tilkomme hans arbejdsgiver.

Dette kan ske på et hvilket som helst trin af sagsbehandlingen og behøver ikke nødvendigvis at ske i form af indsigelse efter § 21. Efter forslaget kan patentmyndigheden i tilfælde, hvor den finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre vedkommende til at anlægge sag for at få spørgsmålet prøvet ved domstolene, idet han samtidig gøres opmærksom på, at påstanden kan lades ude af betragtning ved den fortsatte behandling af sagen, såfremt opfordringen ikke efterkommes. Er spørgsmålet om retten til opfindelsen under behandling ved en domstol, kan behandlingen af ansøgningen ifølge paragraffens stk. 2 stilles i bero, indtil spørgsmålet er endeligt afgjort.

Nogen tilsvarende bestemmelse findes ikke i den nu gældende lov, men det må antages, at paragraffen ikke indeholder andet, end hvad patentmyndigheden selv uden udtrykkelig lovhjælp vil være berettiget til at gøre allerede efter gældende ret.

Til § 18.

Er det ved retsafgørelse eller på anden måde godtgjort, at en anden har bedre ret til opfindelsen end ansøgeren, vil han i almindelighed være interesseret i selv at få patent på opfindelsen. Det er ikke tilfredsstillende at henvise ham til selv at indgive en ny ansøgning, idet den allerede foreliggende ansøgning, uanset at den var indleveret med urette, er nyhedshindrende, såfremt den er blevet tilgængelig for enhver, jfr. forslagets § 22.

Det foreslås derfor, at den oprindelige ansøgning skal kunne overføres til den berettigede. Herved opnås bl. a. den fordel, at der ikke kan opstå en periode, under hvilken opfindelsen ikke er genstand

for nogen ansøgning og opfindelsen dermed tilgængelig for fri udnyttelse.

Den, til hvem patentansøgningen overføres efter disse regler, skal betale ny ansøgningsafgift, bl. a. under hensyn til det yderligere arbejde, som pålægges patentmyndigheden i form af korrespondance og forhandlinger med den nye ansøger.

For at hindre tab af rettigheder må ansøgningen, såfremt der er fremsat begæring om overførelse, ikke henlægges, afslås eller imødekomes før der er taget endelig stilling til begæringen.

I den gældende patentlov findes ikke tilsvarende regler om overførelse af ansøgninger til en bedre berettiget.

De danske Patentagenters Forening samt Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse fremsatte i deres udtalelser om den endelige betænkning ønske om, at retten til overførelse under alle omstændigheder skulle være betinget af, at der ikke foreligger omstændigheder, som ville gøre en sådan overføring ubillig. Man anså det nok for værdifuldt, at der bliver åbnet adgang til overføring af en af en uberettiget indleveret ansøgning, men skønnede det betænkeligt, at der er tillagt den, der godtgør sin berettigelse, en ubetinget ret til sådan overføring.

Man har dog ligesom komiteerne ment at burde give en ubetinget ret til sådan overførelse, bl. a. under hensyn til, at patentmyndigheden ikke har mulighed for at skaffe sig tilstrækkelig sikker oplysning om de foreliggende nærmere omstændigheder, til at kunne tage stilling til, om overførelse i det enkelte tilfælde bør tillades eller ej.

Til § 19.

I denne bestemmelse reguleres vilkårene for godkendelse af ansøgningen til fremlæggelse samt virkningen af en sådan godkendelse med hensyn til ansøgerens muligheder for at ændre patentkravet.

Beslutningen om en fremlæggelse binder ikke patentmyndighedens endelige stilling til ansøgningen. Fremlæggelsen er alene udtryk for, at der under de forberedende undersøgelser intet er fundet til hinder for meddelelse af patent, og at fremlæggelse derfor kan ske.

I stk. 2 er optaget en bestemmelse om, at når ansøgningen er godkendt til fremlæggelse, må patentkravene ikke udvides eller begæring fremsættes i henhold til § 14. En ret for ansøgeren til efter fremlæggelsen at ændre ansøgningen i samme udstrækning som forinden dette tidspunkt ville medføre en række ulemper såvel ud fra et retssikkerhedssynspunkt som med hensyn til en rationel behand-